

БЕЛЕЖКИ КЪМЪ ГЛАВА XVIII.

¹ „Св. Симеонъ Неманъ, моятъ дѣдо“, казва той въ една грамота. Шафарикъ, Рат., 23. „Калоянъ севастократоръ, братовчедъ на царя, внукъ на св. Стефана, краля на сърбитѣ“, четемъ въ единъ надписъ отъ 1259 г. въ Бояна подъ Витоша (Гласник, VII, 189). Нѣма съмнение, че това родство е било по женска линия.

² Константинъ Асенъ и въ двата цитирани надписа.

³ Тѣй е описано възцаряването на Константина у Акрополита, който, като византийски пратеникъ, се запозналъ лично съ новия царъ въ 1260 г. Съвсемъ другояче съобщава за това по-късниятъ историкъ Георги Пахимеръ (живѣлъ отъ 1242—1308 г.) Споредъ него, зетѣтъ на Асена II и шурейтъ на Теодора Ласкариса Мицесъ (Μιτςῆς) безуспѣшно се билъ противъ гърцитѣ и затова станалъ дотолкова нелюбимъ между многото и силни боляри, че тѣ повикали на престола полусърбина Константина. Константинъ нѣколко години водилъ борба съ Мицеса, догдето последниятъ не избѣгалъ въ Месемврия, предалъ града на гърцитѣ (1265), за което получилъ земи при Скамандъръ. Такъвъ приблизително е и разказътъ на още по-късния историкъ Никифоръ Григора (1295—1360). Следъ смъртъта на бездетния Михаилъ Асенъ неговото мѣсто било заето отъ мѣжа на сестра му, Мицесъ, изнеженъ човѣкъ, изгоненъ отъ Константина, нареченъ Тихъ. Мѣстни лѣтописи отъ това време, за жалость, нѣма. Този Μιτςῆς, на български Мицо, билъ никой другъ освенъ Михаилъ Асенъ. По-новитѣ историци въ него виждатъ единъ новъ царъ между Калимана II и Константина. Палаузовъ въ статията си „Ростиславъ Мачевскій“ (Журн. Мин. Нар. Просв. LXXI), понеже смѣсва и тритѣ тѣзи съобщения, само забъркалъ тоя въпросъ (Palacky, Radhost II, 259 и Голубинскій, 219).

⁴ Fallmerayer, Gesch. von Morea, II, 11 и сл.; Hopf, 283.

⁵ Асгροποῖτα, гл. 84.

⁶ Грамота у Файера, IV, 2 р. 60, 199.

⁷ Сведенията за това сж ограничени. Най-много има въ грамотата на Стефана отъ 1270 г. Fejer, IV. 3, 54. Usque ad castrum Turnow, ib. IV. 2, 525. За превземането на Бдинъ споменава Thurocz (Schwandtner, Script. rer. hung., I, 188).

⁸ Fejer, IV. 2, 344, 469; 3, 54.

⁹ Вж. стр. 198, 1260 (Fejer, IV, 2, 9), 1261 (ib. 48) 1263, 1270 (544).

¹⁰ Хрисовултъ на Константина, даденъ на манастира св. Георги въ Вирпинската планина при Скопие (Шафарикъ, Рат., I. с.).

¹¹ Pachymeres, I, 210, 349; Gregoras, I, IV с. 6, р. 99.